

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยประกอบด้วยข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ 2 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. เพื่อเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของนักศึกษา เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจำแนกนักศึกษาตาม เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคในปัจจุบัน เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุง ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 402 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แยกออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีจำนวน 288 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.64 และเป็นเพศหญิง มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.36
2. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.01 รองลงมาชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 103 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.62 ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.15 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.21
3. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่ในต่างจังหวัด มีจำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.48 และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 183 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.52
4. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี คือ ทำงานทันที มีจำนวน 250 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.19 รองลงมา คือ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป มีจำนวน 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.88 และเรียนต่อ มีจำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.94
5. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 287 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.39 รองลงมา คือ กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.94
6. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.43 และเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.357
7. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีจำนวน 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.44 รองลงมา คือ ระดับไม่ดี มีจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.91 ระดับดี มีจำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 และระดับดีมาก มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.99
8. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษจากห้องเรียน มีจำนวน 285 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.07 รองลงมา คือ ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีจำนวน 229 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.00 และจากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา มีจำนวน 180 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.94
9. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.49 รองลงมา คือ ระดับน้อย มีจำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.58 ไม่เตรียมเลย มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.71 และระดับมาก มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.22

10. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการเตรียมความพร้อม คือ ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 320 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.69 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ มีจำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.55 ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม มีจำนวน 153 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.63 ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียนโดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี มีจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.32 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม มีจำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.23 ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.41 และศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.17

11. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากโทรทัศน์ มีจำนวน 354 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.66 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.65 ข้อมูลจากการเรียนในชั้นเรียนโดยผู้สอน มีจำนวน 210 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.85 จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป มีจำนวน 196 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.00 จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.32 จากวารสารและนิตยสารทั่วไป มีจำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.22 ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/สัมมนา/ฝึกงานที่ไม่ใช่จากชั้นเรียน มีจำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.85 จากสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.88 และจากวิทยุ มีจำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.57

12. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาข้อมูลที่ต้องพัฒนาปรับปรุง คือ ภาษาในการสื่อสาร มีจำนวน 256 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.68 รองลงมา คือ วัฒนธรรมประเพณี มีจำนวน 193 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.01 กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ มีจำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.29 วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา มีจำนวน 125 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.09 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.36 และบุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ มีจำนวน 96 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.88

13. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ด้าน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 295 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.38 และระดับมาก มีจำนวน 107 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.62

14. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 239 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.45 รองลงมา คือ ระดับมาก มีจำนวน 135 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.58 ระดับน้อย มีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.47 และระดับมากที่สุด มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.49

15. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยากไปทำงานที่สิงคโปร์ มีจำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.53 รองลงมา คือ ญี่ปุ่น มีจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.92 อเมริกา มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.97 เวียดนาม 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.48 มาเลเซีย และลาว จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.98 อังกฤษ 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.99 ฟิลิปปินส์ 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.49 บรูไน พม่า และเกาหลี มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.24 เยอรมัน และออสเตรเลีย มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.00 นิวซีแลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ และอินโดนีเซีย มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.75 แคนาดา มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.50 กัมพูชา จีน นอร์เวย์ เบลเยียม สวีเดน และฮอนแลนด์ มีจำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.25 ทั้งนี้มีนักศึกษาไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.72

5.1.2 ค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

ในภาพรวมของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีระดับการเตรียมความพร้อมในระดับปานกลาง

5.1.3 การทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากผลการศึกษาทำให้สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง 10 สมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานหลักที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาปัจจุบันต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานหลักที่ 4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 การวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ผลการศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่านักศึกษามีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่แต่ละด้าน ทุกด้าน ยกเว้นทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ อยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมที่ปานกลาง ทั้งนี้ทักษะด้านความเป็นผู้นำ และบุคลิกภาพอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมที่มากเพียงด้านเดียว โดยมีลำดับที่ของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในแต่ละด้านแตกต่างกัน ดังสามารถสรุปให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ตามลำดับที่

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเตรียมความพร้อม	ลำดับที่
ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่	3.75	.786	มาก	1
ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนา ประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่	3.61	.814	มาก	2
ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อ เผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง	3.59	.849	มาก	3
ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดใน สถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน	3.55	.783	มาก	4
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหา การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับ ชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.53	.774	มาก	5
ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่ แตกต่าง	3.51	.830	มาก	6

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับ ที่
ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ	3.50	.833	มาก	7
ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน	3.49	.824	ปานกลาง	8
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้	3.44	.849	ปานกลาง	9
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC	3.44	.837	ปานกลาง	9
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	3.43	.894	ปานกลาง	11
การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากลเมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้	3.37	.839	ปานกลาง	12
การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC	3.36	.889	ปานกลาง	13
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.35	.826	ปานกลาง	14
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้	3.35	.884	ปานกลาง	14
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย	3.22	.841	ปานกลาง	16

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับ ที่
ความรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการ สื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและ หลากหลาย	3.19	.870	ปานกลาง	17
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติใน ประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.18	.883	ปานกลาง	18
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพใน การทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่ม สมาชิกอาเซียน (AEC)	3.07	.817	ปานกลาง	19
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด	3.06	.936	ปานกลาง	20
ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับ การประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC	3.01	.929	ปานกลาง	21
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน	2.91	.934	ปานกลาง	22
ความรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศ กลุ่มสมาชิกอาเซียน	2.84	1.001	ปานกลาง	23

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ ซึ่งก็คือในแต่ละด้านของความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังตารางที่ 5.1 ที่สรุปข้างต้น จะพบว่า ข้อความ "ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์ จงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่" เป็นข้อความลำดับที่ 1 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ขณะที่ "ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่" เป็นลำดับที่ 2 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 "ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง" เป็นลำดับที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 "ความสามารถในการจัดวางความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน" เป็นลำดับที่ 4 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 "ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย" เป็นลำดับที่ 5 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 "ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง" เป็นลำดับที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 "ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ" เป็นลำดับที่ 7 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 "ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการ

ประสานงาน" เป็นลำดับที่ 8 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 “ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้” และ “ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC” เป็นลำดับที่ 9 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 “ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน” เป็นลำดับที่ 11 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 “การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้” เป็นลำดับที่ 12 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 “การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC” เป็นลำดับที่ 13 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 “การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย” และ “ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้” เป็นลำดับที่ 14 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 “ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย” เป็นลำดับที่ 16 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 “ความรอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย” เป็นลำดับที่ 17 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 “การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานเป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)” เป็นลำดับที่ 18 ด้วยค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.18 “ความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)” เป็นลำดับที่ 19 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 “ความรู้ ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด” เป็นลำดับที่ 20 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 “ความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC” เป็นลำดับที่ 21 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 “ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน” เป็นลำดับที่ 22 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 “ความรอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน” เป็นลำดับที่ 23 ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84

ตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการสรุปด้านต่าง ๆ ที่เป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.33	.590	ปานกลาง	2
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.15	.755	ปานกลาง	4
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.20	.724	ปานกลาง	3
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.57	.605	มาก	1
รวมทุกด้าน	3.31	.526		

จากตารางที่ 5.2 ผลการศึกษาชี้ชัดว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่า **ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ**เป็นอันดับด้านที่หนึ่ง โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.57 **ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน** เป็นอันดับด้านที่สอง โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.33 **ทักษะด้านวัฒนธรรม** เป็นอันดับด้านที่สาม โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.20 และ**ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร** เป็นอันดับด้านที่สี่ โดยมีระดับการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.15

ตารางที่ 5.3 แสดงผลสรุปการทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เฉพาะในส่วนปัจจัยที่มีผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานในบางด้าน หรือในภาพรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทักษะแต่ละด้าน	ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐาน	ระดับของนัยสำคัญทางสถิติ
1. ชั้นปีที่เรียน	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	-	-
2. การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน	ภาพรวม	-	-
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	-	-
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	-	-
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	-	-
3. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.05
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	ภาพรวมและทักษะแต่ละด้าน	ผลการทดสอบ เป็นไปตาม สมมติฐาน	ระดับของ นัยสำคัญ ทางสถิติ
4. การเตรียมตัวเพื่อ สร้างความพร้อมเข้า สู่ตลาดแรงงาน AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01
5. ความรู้ด้าน AEC	ภาพรวม	✓	0.05
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.05
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	-	-
	ด้านวัฒนธรรม	-	-
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	-	-
6. ทักษะที่มีต่อการ เปิด AEC	ภาพรวม	✓	0.01
	ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	✓	0.01
	ด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	✓	0.01
	ด้านวัฒนธรรม	✓	0.01
	ด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	✓	0.01

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาในภาพรวมของงานวิจัยชิ้นนี้จะสังเกตเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจในการเตรียมความพร้อมเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก นั่นคือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ อย่างไรก็ตาม มีเพียงข้อเดียวที่อยู่ในระดับปานกลางในทักษะด้านนี้ นั่นคือ “ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน” ซึ่งในประเด็นนี้ นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามควรได้รับการฝึกฝน และพัฒนาทักษะในส่วนนี้ให้มากขึ้นด้วย

ขณะเดียวกัน ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานก็เป็นทักษะอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการเตรียมความพร้อม ทั้งนี้ทุกข้อในด้านนี้ล้วนแต่อยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมในระดับปานกลางทั้งนั้น ยกเว้นในประเด็นที่ว่า “ทักษะการคำนวณ และการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างประเทศในประเทศไทย” ซึ่งเป็นที่น่าชื่นชมที่ผู้ตอบ ซึ่งเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ของประเทศไทยมีความเชื่อมั่นตนเองในระดับมาก และเป็นลำดับที่หนึ่งของทักษะในด้านนี้ อย่างไรก็ตาม ทักษะในประเด็นดังกล่าวกลับอยู่ใน

ระดับปานกลางของการเตรียมความพร้อมเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ซึ่งนั่นน่าที่จะเป็นสิ่งที่ต้องสังวรไว้ว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความไม่มั่นใจเต็มที่เท่าใดนักหากต้องใช้ทักษะดังกล่าวในการทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC และด้วยผลการศึกษาเช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในเนื้อหาด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อ่อนแอ และไม่เพียงพอที่จะทำให้บุคลากรทางการศึกษาของประเทศไทยได้รับความรู้ รวมทั้งการฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามแนวทางของสากล จนสามารถก้าวเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานที่มีฝีมือได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเข้าไปทำงานในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง

อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานอาจสามารถดำเนินการได้อย่างเต็มศักยภาพ หากมีความสามารถที่เป็นทักษะด้านภาษา และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอย่างเพียงพอ ซึ่งปรากฏว่าทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสารกลับได้ระดับการเตรียมความพร้อมที่ไม่ค่อยน่าพึงพอใจ โดยเป็นลำดับสุดท้าย และอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ความรู้ ความสามารถในการภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นปัญหาที่น่ากังวลใจ ทั้งด้านพูด และเขียน ยกเว้นด้านการอ่านที่ดูจะเป็นปัญหาทางด้านภาษาที่น้อยกว่ารูปแบบอื่น กระนั้นก็ตามความรอบรู้ และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่าง และหลากหลายก็เป็นประเด็นที่เป็นปัญหาหากต้องนำความสามารถดังกล่าวไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งในประเทศกลุ่ม AEC อื่น ๆ และแม้แต่ในประเทศไทย โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องทำงานร่วมกันกับบุคคลที่มาจากประเทศอื่น

ทักษะหนึ่งซึ่งไม่สามารถมองข้ามได้ แม้อาจจะไม่มีผลโดยตรงกับทักษะด้านวิชาชีพ และศักยภาพในการปฏิบัติงานก็ตาม แต่ก็จำเป็นต้องมีและถูกใช้ในยามที่จะต้องทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นที่มีใช่คนไทย นั่นคือ ทักษะด้านวัฒนธรรม ซึ่งมีระดับการเตรียมความพร้อมปานกลางอยู่ในอันดับ 3 อย่างไรก็ตาม ประเด็นหนึ่งที่ที่น่าสนใจในทักษะด้านนี้ก็คือ “ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง” เป็นประเด็นเดียวในทักษะด้านนี้ที่อยู่ในระดับมากของการเตรียมความพร้อม และเป็นอันดับสามเมื่อเปรียบเทียบกับลำดับข้อของทั้งหมดที่มีในแบบสอบถาม ซึ่งเป็นที่น่ายินดีที่นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความมั่นใจในศักยภาพของตนเองที่จะปรับตัวได้เมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง เป็นการแสดงถึงความพร้อมที่จะยืดหยุ่น และรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนได้ ซึ่งความสามารถเช่นนี้ ในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาของคนไทยมักจะได้รับการกล่าวขานถึงทักษะความสามารถในการปรับตัวกับสถานการณ์ในลักษณะนี้อยู่บ่อยครั้ง

ในขณะเดียวกัน ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษากลุ่มนี้ที่จำแนกตามระดับชั้นปีที่เรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในชั้นปีการศึกษาที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นปีที่เรียนปีอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.42$) ในขณะที่กลุ่ม

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นปีที่เรียนปีที่ 1 มีระดับการเตรียมความพร้อมน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.16$) ทั้งนี้คะแนนเฉลี่ยของทักษะด้านความเป็นผู้นำ และบุคลิกภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีชั้นปีที่เรียนปี 4 มีมากที่สุดกว่ากลุ่มอื่นเช่นกัน ($\bar{X} = 3.60$) และเป็นคะแนนเฉลี่ยที่มีมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะด้านอื่น ๆ ทุกด้าน ซึ่งคำอธิบายในกรณีเช่นนี้น่าจะเป็นเหตุผลมาจากวุฒิ และคุณวุฒิของนักศึกษากลุ่มนี้ที่มีระดับชั้นปีที่เรียนสูงกว่ากลุ่มอื่น ย่อมจะมีความรอบรู้ และได้รับการฝึกฝน เพิ่มพูนประสบการณ์ต่าง ๆ ในวิชาชีพ และพัฒนาความเป็นผู้นำ ตลอดจนสั่งสมบุคลิกภาพมาได้ยาวนานกว่านั่นเอง

นอกจากนี้ ผลการศึกษาชิ้นนี้ยังพบว่า ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษากลุ่มนี้ที่จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยมีประสบการณ์ในการเดินทางไปประเทศกลุ่มอาเซียนมาก่อนเป็นกลุ่มที่มีการเตรียมความพร้อมของทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสารสูงกว่า ($\bar{X} = 3.29$) กลุ่มที่ไม่เคยไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การเดินทางไปประเทศอื่น ๆ ย่อมแสดงถึงการเตรียมความพร้อม รวมทั้งการเปิดใจยอมรับการศึกษาประสบการณ์ชีวิตในสิ่งใหม่ ๆ ซึ่งอาจส่งผลต่อความมั่นใจในการใช้ทักษะด้านภาษาอังกฤษ และการสื่อสารว่าผู้ที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์ดังกล่าว

ส่วนกลุ่มผู้ตอบที่มีความเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันนั้น ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาแต่ละกลุ่มนั้น พบว่า แต่ละกลุ่มมีความแตกต่างระหว่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรวมที่ระดับ 0.01 ในขณะที่ผู้ตอบส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ (251 คน) อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ กลุ่มที่ตอบว่า ตนเองมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดีมากมีคะแนนของการเตรียมความพร้อมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.79$) ทั้งนี้เหตุผลที่สนับสนุนคำอธิบายก็น่าที่จะมาจากการที่กลุ่มผู้ตอบกลุ่มนี้มีความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง จากการมีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่สูงกว่ากลุ่มอื่นนั่นเอง

ขณะเดียวกัน ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษากลุ่มที่จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความแตกต่างของการเตรียมความพร้อมในภาพรวม และมีความแตกต่างในทุกด้านของทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มผู้ตอบที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากมีคะแนนเฉลี่ยรวม และคะแนนเฉลี่ยในทักษะแต่ละด้านสูงกว่ากลุ่มผู้ตอบอื่น ๆ ทั้งนี้ผู้ที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ย่อมทราบดีว่า การแข่งขันในลักษณะเช่นที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องในระดับนานาชาติ ดังนั้น สถานการณ์ย่อมเต็มไปด้วยความเข้มข้นของการเปรียบเทียบในศักยภาพของบุคลากรค่อนข้างสูง และมีเรื่องง่ายที่จะสามารถเตรียมตัวสร้างทักษะในแต่ละด้านได้ในระยะเวลาอันสั้น การพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มพูนคุณสมบัติที่สามารถแข่งขันกับบุคคลจากชาติอื่นได้ ย่อม

ต้องอาศัยเวลาและความเพียรพยายามที่มั่นคงและต่อเนื่อง ดังนั้นหากบุคคลใดมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมในเรื่องเช่นนี้ย่อมมีการวางแผนที่จริงจัง และสม่ำเสมอที่ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นที่สูงกว่ากลุ่มผู้ตอบกลุ่มอื่นอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษากลุ่มนี้ที่จำแนกตามความรู้ด้าน AEC พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความแตกต่างของการเตรียมความพร้อมทั้งในภาพรวมและทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มผู้ตอบที่มีความรู้ด้าน AEC ในระดับปานกลาง กลับเป็นกลุ่มที่มีคะแนนสูงของการเตรียมความพร้อมมาก กว่ากลุ่มที่มีความรู้ด้าน AEC โดยมากกว่าทั้งในภาพรวมและในทักษะทุกด้าน

ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ตอบที่มีความรู้เกี่ยวกับ AEC มากคงจะทราบถึงข้อจำกัด และความเป็นไปได้ของการประกอบอาชีพ เมื่อมีการเปิด AEC เกิดขึ้น ว่าอาจต้องใช้เวลาในการปรับตัวของทุกฝ่าย และอาจมีความเชื่อมั่นในการเตรียมความพร้อมของทักษะในด้านต่าง ๆ พอสมควร

ขณะเดียวกัน ผลการศึกษาที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิด AEC พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความแตกต่างของการเตรียมความพร้อมทั้งในภาพรวม และทักษะทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กลุ่มผู้ตอบที่มีระดับการเห็นด้วยในการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC มากที่สุด เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดด้วยเช่นกัน และกลุ่มที่มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยมากรองลงมาตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ลดหลั่นกันลงมาอย่างสอดคล้องกันระหว่างระดับความเห็นด้วยในการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ทั้งนี้ย่อมเป็นไปได้ว่า กลุ่มผู้ที่มีระดับการเห็นด้วยมาก มักมีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มที่มีความคิดในด้านบวก และเล็งเห็นประโยชน์ของการที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมในการเปิดประเทศตามเงื่อนไขของ AEC ดังนั้น กลุ่มบุคคลกลุ่มนี้จึงตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมให้กับตนเอง ในการพัฒนาปรับปรุงทักษะในด้านต่างๆ มากกว่ากลุ่มอื่น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจในการเตรียมความพร้อมเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก นั่นคือ ทักษะด้านความเป็นผู้นำ ซึ่งในทักษะด้านนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเองก็ยังคงควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาทักษะความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงานในส่วนนี้ให้มากขึ้น เนื่องจากผลคะแนนการเตรียมความพร้อมในประเด็นนี้ยังอยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ผลของทักษะด้านอื่นกลับอยู่ในระดับปานกลาง โดยจากผลการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามยังคงควรได้รับการฝึกฝนทักษะ

ด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานร่วมด้วย ซึ่งก็เป็นทักษะอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากเช่นกันต่อการเตรียมความพร้อม

2. การให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะบางด้านเพิ่มเติมในสถานการณ์ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น ทักษะการคำนวณ และการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อต้องทำงานกับชาวต่างประเทศ ในประเด็นดังกล่าวกลับอยู่ในระดับปานกลางของการเตรียมความพร้อมเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ซึ่งนั่นน่าที่จะเป็นสิ่งที่ต้องสังวรไว้ว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความไม่มั่นใจเต็มที่เท่าใดนักหากต้องใช้ทักษะดังกล่าวในการทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC และด้วยผลการศึกษาเช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมั่นในเนื้อหาวิชาวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงานของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานเกี่ยวข้องที่อ่อนแอ และไม่เพียงพอที่จะทำให้บุคลากรทางการศึกษาของประเทศไทยได้รับความรู้ รวมทั้งการฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามแนวทางของสากล จนสามารถก้าวเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานที่มีฝีมือได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเข้าไปทำงานในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง ดังนั้น หน่วยงานทางด้านการศึกษจะต้องหาแนวทางในการพัฒนาทักษะที่สามารถใช้ได้แม้ยามอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างก็ตาม

3. ความรู้ ความสามารถในการภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นปัญหาที่น่ากังวลใจทั้งด้านพูด และเขียน ยกเว้นด้านการอ่านที่ดูเหมือนจะเป็นปัญหาทางด้านภาษาที่น้อยกว่ารูปแบบอื่น กระนั้นก็ตามความรู้ และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลายก็เป็นประเด็นที่เป็นปัญหาหากต้องนำความสามารถดังกล่าวไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งในประเทศกลุ่ม AEC อื่น ๆ และแม้แต่ในประเทศไทย โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องทำงานร่วมกันกับบุคคลที่มาจากประเทศอื่น ดังนั้น บุคลากรกลุ่มนี้จึงควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านนี้ให้อยู่ในระดับที่สามารถนำมาใช้งานได้ โดยเฉพาะด้านการพูด และการเขียนอย่างจริงจังกว่าที่กำลังเป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะประเด็นนี้อาจกลายมาเป็นข้อบกพร่องกลบความโดดเด่นในทักษะด้านอื่นของวิศวกรชาวไทยได้ ซึ่งน่าเสียดายโอกาสเช่นนี้เป็นอย่างยิ่ง สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะมีส่วนร่วม จึงควรพัฒนาหลักสูตรที่เอื้อต่อการส่งเสริมทักษะด้านภาษา และวัฒนธรรมให้มากขึ้น ตลอดจนเปิดโอกาส และให้การสนับสนุนทั้งอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาให้ได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพด้านภาษา รวมทั้งมีการสัมมนาอบรมเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในด้านวัฒนธรรม และรูปแบบ หรือแนวทางการสื่อสารระหว่างกันของชาติในกลุ่มอาเซียนให้มากขึ้นด้วย

4. ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่อาเซียน รวมทั้งผลกระทบทั้งด้านบวกและลบ ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณีผ่านสื่อให้หลากหลายรูปแบบมากขึ้น โดยภาครัฐ สถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเน้นการพัฒนาและเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ให้กับบุคลากรในกลุ่มผู้เรียนที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะด้านวิชาชีพ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทักษะด้านภาษา และทักษะด้านวัฒนธรรม ควรมีการส่งเสริมระดับความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทั้งการอ่าน เขียน และพูดให้มากขึ้นด้วยแนวทางต่าง ๆ เนื่องจากการเตรียมความพร้อมในด้านนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญ

เป็นอย่างมาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ และพัฒนาแนวทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งจากในห้องเรียน ของสถานศึกษา และในสื่อรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนหน่วยงานที่สามารถให้การศึกษาด้านนี้ก็สามารถได้รับการ พัฒนา และสนับสนุนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งควรอุดหนุนงบประมาณให้เพียงพอเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรมโดยรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์

5. หน่วยงานภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติทางบวกด้าน วัฒนธรรมที่แตกต่าง หลากหลายของกลุ่มประเทศ AEC สมควรจะได้้นำเอาไปพิจารณาหาแนวทางใน การถ่ายทอด และกระจายข้อมูลความรู้ รวมทั้งเพิ่มการประชาสัมพันธ์ และนำเสนอข้อมูลที่เป็นบวกแต่ อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงให้กับประชาชนคนไทยให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อความราบรื่นและประโยชน์ที่ จะเกิดขึ้นในระยะยาวร่วมกันของประชาชนทุกชาติในกลุ่มประเทศ AEC

6. แนวทางที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้นอกจากเพิ่มเติม และปรับปรุงนโยบาย ตลอดจนมาตรการที่จะต้องพิจารณาและเร่งรัด เพื่อมองหาแนวทางดังกล่าวอย่างเร่งด่วนแล้ว การ ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผลดี ผลเสีย รวมทั้งการปรับตัวของทุกภาคส่วน เมื่อประเทศ ไทยก้าวเข้าสู่ AEC นั้น ล้วนเป็นสิ่งที่ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องรีบกระทำเพื่อเสริมสร้าง ความเข้าใจ และความรู้เหล่านั้นโดยเร็วสู่ประชาชน ด้วยการผ่านช่องทางของสื่อประเภทต่าง ๆ อย่าง ต่อเนื่องและว่องไว ภาครัฐสามารถใช้สื่อได้จากหลายช่องทางเพื่อประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควร เน้นหนักในช่องทางที่เป็นช่องทางหลัก นั่นคือ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ ทั่วไป นอกจากนี้ ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน ก็เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ที่ สำคัญ การให้ข้อมูลกับนักศึกษาย่อมสามารถส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวไปยังบุคคลในครอบครัวของพวกเขา ได้ในที่สุด ดังนั้นภาครัฐจึงควรดำเนินการอย่างรีบด่วนที่จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ที่จะประโยชน์ต่อ การทำความเข้าใจทุกด้าน ทุกมิติ ในการก้าวเข้าสู่ AEC ของประเทศไทย ตลอดจนศึกษาพิจารณาและหา แนวทางที่มีประสิทธิภาพในการกำหนดนโยบาย และมาตรการ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้ง ระยะสั้น กลาง และยาวให้กับประชาชนแต่ละภาคส่วนในชาติอย่างรอบคอบ และรัดกุม

7. ในด้านภาคการศึกษาควรได้รับความสนใจ และให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นของความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพในสถาบันการศึกษาของ ประเทศไทย ให้พร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทั้งนี้เมื่อนโยบาย AEC ได้รับการเปิดดำเนินการ จริงแล้ว สิ่งนี้จะต้องเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา และการวางแผนที่จริงจัง อย่างต่อเนื่องจากทุกภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา ดังนั้น หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องจึงจำเป็นต้องให้ความเอาใจใส่ และ ตรวจสอบระบบการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เกิดคุณภาพอย่างจริงจัง รวมทั้งเร่งพัฒนาวิชาการ และ ปลุกจิตสำนึกของความใฝ่รู้ให้เกิดกับเยาวชน และผู้เรียนในสถานศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นได้ มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยเน้นความจริงจังที่ยั่งยืนมากกว่าความฉาบฉวย และปลูกฝัง รากฐานของความใฝ่รู้ ชอบค้นคว้า และพัฒนาตนเองอย่างไม่หยุดยั้งเป็นสำคัญ

8. ผลการศึกษาพบว่า ประเทศที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการไปทำงานมากที่สุด นอกเหนือจากประเทศไทย คือ ประเทศสิงคโปร์ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาข้อมูลเกี่ยวกับการ

ทำงานในลักษณะที่ปัจจุบันเป็นอยู่ และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนสภาพสังคม เงื่อนไขทางสังคม กฎหมาย และวัฒนธรรมของประเทศที่อยู่ในอันดับต้น ๆ ของการมีเป้าหมายการไปทำงาน โดยเฉพาะ หากต้องไปทำงานที่ประเทศสิงคโปร์ และประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจในอันดับรอง ๆ ลงมา ซึ่งหากต้องไปปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพยังประเทศเหล่านี้แล้ว พวกเขาจะต้องปรับตัวให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของประเทศดังกล่าว ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์นี้ควรนำมาเผยแพร่เป็นวิทยาทานแก่สาธารณะชนได้ทราบและเรียนรู้ เพื่อการเตรียมพร้อมที่มีประสิทธิภาพ

9. จากผลการศึกษารั้วนี้ สามารถกล่าวได้ว่า ยิ่งบุคคลมีการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองมากเท่าใด ก็ยิ่งมีความคิดเห็นที่เป็นบวก หรือเห็นด้วยกับการที่ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ AEC มากยิ่งขึ้นเท่านั้น รวมทั้ง หากบุคคลยังมีการเตรียมตัวเองเพื่อสร้างความพร้อมมากเท่าใดก็ยิ่งเป็นการดีกับการพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นหากภาครัฐได้ พิจารณาและประมวลภาพเหล่านี้ อย่างรอบคอบแล้ว การดำเนินการเพื่อสร้างศักยภาพของการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรของประเทศ เพื่อรับมือและปรับตัวให้เหมาะสม เมื่อประเทศต้องก้าวเข้าสู่ AEC จึงเป็นสิ่งที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะได้รับแรงจูงใจให้เกิดขึ้น ในสิ่งที่เป็โอกาสของการนำข้อตกลงต่าง ๆ ที่มีระหว่างกันในกลุ่มประเทศ AEC มาทำความเข้าใจ และชี้แนะแนวทางที่จะทำให้นักุลากร ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ สามารถเก็บเกี่ยว และพัฒนาทรัพยากรอันมีค่าร่วมกันของประเทศต่าง ๆ ในประชาคม AEC ให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งจะทำให้แต่ละประเทศได้รับผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่มหาศาล รวมทั้งส่งผลดีให้กับประชาชนชาวไทยในท้ายที่สุดนั่นเอง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้วต่อไป

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า งานการศึกษารั้วที่สามารถดำเนินการได้ในอนาคต น่าที่จะเป็นการสำรวจความคิดเห็นจากหลายฝ่ายที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบทั้งทางบวก และทางลบ หลังจากที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แล้ว สักระยะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นช่วงระยะเวลาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบ หรือประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นที่ได้สำรวจไว้แล้วก่อนหน้าทีประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ AEC โดยการนำเอาผลกระทบที่ศึกษาเพิ่มเติมเหล่านี้มาปรับปรุง พัฒนาแนวทางการดำเนินการในแต่ละด้านที่เป็นมิติต่าง ๆ ของประเทศให้มีความมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เน้นการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน และต่อเนื่องของบรรดาประเทศต่าง ๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนประชาชนในแต่ละประเทศนั้น ๆ เป็นสำคัญ

ทั้งนี้ การเตรียมความพร้อมที่ได้รับข้อมูลจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์อาจจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบเพิ่มเติมเพื่อขยายการรับรู้หลังเปิด AEC แล้ว ว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม และครอบคลุมทักษะต่าง ๆ เพียงพอหรือไม่ นอกจากนี้ วิธีการที่ควรเตรียมความพร้อมควรมีแนวทางอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จทัดเทียมกับความสามารถในทักษะด้านต่าง ๆ อย่างเช่นที่บุคลากรประเทศอื่น ๆ ใน กลุ่มประเทศ AEC มี หรือถูกคาดหวังว่าพึงมี หากต้องปฏิบัติงานร่วมกันในสถานที่ที่หลากหลายวัฒนธรรมและประเพณีเหล่านั้น